

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 86/22
V Lucemburku dne 18. května 2022

Rozsudek ve věci T-609/19
Canon v. Komise

Tribunál zamítl žalobu společnosti Canon, které Komise uložila pokutu ve výši 28 milionů eur za nedodržení pravidel pro kontrolu spojování podniků při převzetí společnosti Toshiba Medical Systems Corporation

V roce 2016 převzala Canon Inc. (dále jen „žalobkyně“), japonská nadnárodní společnost zaměřená na výrobu optických přístrojů a přístrojů na zpracování obrazu, společnost Toshiba Medical Systems Corporation (dále jen „TMSC“), 100% dceřinou společností Toshiba Corporation (dále jen „Toshiba“).

Tato akvizice byla realizována ve dvou fázích prostřednictvím účelové společnosti (MS Holding) vytvořené konkrétně za tímto účelem. Nejprve dne 17. března 2016 nabyla MS Holding určité akcie TMSC s hlasovacím právem ve výši přibližně 800 eur, zatímco žalobkyně získala jako protiplnění za zaplacení sjednané ceny za akvizici TMSC v plné výši (přibližně 5 280 000 000 eur) opci na nákup všech zbývajících akcí TMSC s hlasovacím právem. Žalobkyně mimoto koupila jedinou akcii TMSC bez hlasovacího práva za částku přibližně 40 eur (dále jen „předběžná operace“).

Žalobkyně pak dne 19. prosince 2016 poté, co získala od Komise souhlas se spojením, využila opci na nákup akcií TMSC s hlasovacím právem, zatímco TMSC koupila své akcie s hlasovacím právem držené MS Holding, jakož i akcii bez hlasovacího práva drženou žalobkyní (dále jen „konečná operace“). Na základě těchto dvou operací se TMSC stala 100% dceřinou společností žalobkyně.

Důvodem pro tuto postupnou akvizici bylo to, aby byl prodej TMSC uznán za kapitálový vklad v účetnictví společnosti Toshiba nejpozději dne 31. března 2016, avšak žalobkyně získala formálně kontrolu až po získání nezbytných povolení od příslušných orgánů pro hospodářskou soutěž.

Po předběžném oznámení zaslaném žalobkyní v březnu 2016 bylo spojení oznámeno Komisi v srpnu a Komise jej schválila v září téhož roku.

Komise však zároveň zahájila vyšetřování z důvodu možného porušení oznamovací povinnosti a povinnosti zdržet se jednání stanovených nařízením o spojování podniků¹. Na základě těchto povinností musí **podniky, které jsou stranami spojení s evropským významem oznámit Komisi plánované spojení pro účely jeho posouzení před tím, než jej uskuteční („oznamovací povinnost“)² a oznámenou operaci nesmí uskutečnit před tím, než od ní získají souhlas („povinnost zdržet se jednání“)³.**

¹ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků („nařízení ES o spojování“) (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1; zvl. vyd. 08/03, s. 40) (dále jen „nařízení o spojování“).

² Nařízení o spojování, čl. 4 odst. 1.

³ Nařízení o spojování, čl. 7 odst. 1.

Rozhodnutím ze dne 27. června 2019⁴ **Komise konstatovala, že žalobkyně porušila uvedené povinnosti tím, že předčasně realizovala akvizici TMSC.** Komise v podstatě konstatovala, že realizací předběžné operace žalobkyně částečně uskutečnila jediné spojení spočívající v akvizici TMSC, čímž porušila oznamovací povinnost a povinnost zdržet se jednání. Z tohoto důvodu jí Komise uložila dvě pokuty v celkové výši 28 milionů eur.

Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí žalobu na neplatnost, kterou šestý senát Tribunálu v plném rozsahu zamítl.

Závěry Tribunálu

Tribunál nejprve odmítl argument žalobkyně, podle něhož předběžná operace nevedla k získání kontroly nad TMSC, a nepředstavuje tedy porušení oznamovací povinnosti a povinnosti zdržet se jednání stanovených nařízením o spojování.

S odkazem na ustálenou judikaturu Soudního dvora⁵ Tribunál v tomto ohledu připomněl, že k uskutečnění spojení dojde v okamžiku, kdy strany spojení uskuteční operace přispívající k trvalé změně kontroly cílového podniku. Každé částečné uskutečnění spojení tak spadá do působnosti povinnosti zdržet se jednání, což odpovídá požadavku zajistit účinnou kontrolu spojování podniků. Z tohoto hlediska nařízení o spojování podniků považuje za jediné spojení operace, které spolu úzce souvisí, s výjimkou případů, kdy takové operace nejsou nezbytné k dosažení změny kontroly v cílovém podniku, a nemají tedy přímou funkční vazbu na uskutečnění spojení.

Komise tak právem podotkla, že judikatura Soudního dvora rozlišuje mezi pojmy „spojení“ a „uskutečnění spojení“. „Spojení“ se totiž považuje za uskutečnění pouze tehdy, dojde-li ke změně kontroly na trvalém základě, zatímco k „uskutečnění“ spojení může dojít, jakmile strany spojení provedou operace přispívající k trvalé změně kontroly cílového podniku, tj. případně před získáním kontroly nad takovým podnikem.

Kritériem pro určení, zda žalobkyně porušila oznamovací povinnost a povinnost zdržet se jednání, tedy není, zda došlo k nabytí kontroly nad TMSC před povolením spojení, ale zda sporné akcie zcela nebo zčásti a po faktické či právní stránce přispěly ke změně kontroly nad tímto podnikem před tímto datem.

V tomto kontextu Tribunál rovněž odmítá argument žalobkyně vycházející ze skutečnosti, že kontrola spojení Komisí nebyla nikdy žádným způsobem ohrožena, jelikož žalobkyně získala kontrolu nad společností TMSC až poté, co získala všechna povolení od dotčených orgánů pro hospodářskou soutěž. Podle žalobkyně nemůže dojít k předčasnému uskutečnění spojení, dokud nebyla získána kontrola. Částečné uskutečnění spojení podle ní vyžaduje získání částečné kontroly. Podle Tribunálu je však kontrola získána v okamžiku, kdy má subjekt možnost mít rozhodující vliv na cílovou společnost, anebo kontrola získána není. Údajná „částečná kontrola“ tudíž nemůže být podmínkou pro částečné uskutečnění spojení. Tribunál kromě toho připomíná, že aby byla kontrola ze strany Komise účinná, musí být provedena před uskutečněním spojení, byť by bylo částečné.

S odkazem na svou judikaturu⁶ Tribunál mimoto odmítá argumentaci žalobkyně, podle níž předběžná operace nepředstavovala částečné uskutečnění spojení.

V tomto ohledu Tribunál uvádí, **že spojení může být uskutečněno prostřednictvím několika právních transakcí, které jsou formálně odděleny, a v takovém případě má Komise povinnost posoudit, zda tyto transakce představují jediné spojení, jelikož mají jednotnou povahu.** V případě několika právně oddělených transakcí tedy Komise musí identifikovat v závislosti na skutkových a právních okolnostech každého jednotlivého případu hospodářský cíl

⁴ Rozhodnutí Komise C (2019) 4559 final ze dne 27. června 2019, kterým se ukládají pokuty za neoznámení spojení v rozporu s čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 139/2004 a za uskutečnění spojení v rozporu s čl. 7 odst. 1 uvedeného nařízení (věc M.8179 – Canon v. Toshiba Medical Systems Corporation).

⁵ Rozsudek ze dne 31. května 2018, *Ernst & Young*, [C-633/16](#).

⁶ Rozsudek ze dne 23. února 2006, *Cementbouw Handel & Industrie v. Komise*, [T-282/02](#).

sledovaný stranami a zkoumat, zda by dotyčné podniky byly ochotné uzavřít každou transakci zvlášť, nebo zda naopak jednotlivé transakce tvoří pouze jeden prvek komplexnější operace, bez níž by nebyla transakce stranami uzavřena.

V tomto kontextu **se Komise nedopustila pochybení, když kvalifikovala předběžnou operaci jako částečné uskutečnění spojení**. Komise totiž právem konstatovala, že od data předběžné operace a nezávisle na výsledcích povolování spojení získala žalobkyně možnost do určité míry ovlivňovat TMSC, neboť po uskutečnění uvedené operace měla výlučnou pravomoc určit konečného nabyvatele této společnosti.

Tribunál rovněž zpochybňuje argument žalobkyně vycházející ze skutečnosti, že předběžná operace nemá přímou funkční vazbu na změnu kontroly nad TMSC, a nepřispěla tedy ke změně uvedené kontroly. Tribunál má za to, že bez strukturování transakce do dvou fází naplánovaného žalobkyní by se společnost Toshiba nemohla vzdát kontroly nad TMSC a nezvratně získat platbu od TMSC před koncem března 2016. V rámci této dvoufázové struktury navíc představovala předběžná operace fázi nezbytnou ke změně kontroly nad TMSC. Tato dvoufázová struktura totiž měla umožnit, aby za pomoci předběžné operace koupil prostřední kupující všechny akcie TMSC s hlasovacím právem a žalobkyně pak nevratně zaplatila cenu za TMSC společnosti Toshiba a zároveň měla co největší jistotu, že nakonec získá kontrolu nad TMSC.

Tribunál žalobu v plném rozsahu zamítl a uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499